A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2021. december 21.*

„Előzetes döntéshozatal – Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszere – 2003/87/EK irányelv – A 11. cikk (3) bekezdése – 2011/278/EU határozat – A 3. cikk b) pontja és a 10. cikk (2) bekezdésének a) pontja – Termék-referenciaértékkel rendelkező létesítményrész – 2013/448/EU határozat – Érvényesség – Oxigénbefúvásos konvertert használó létesítmény – Forró fém – Harmadik létesítményből származó kiinduló anyag – A kibocsátási egységek kiosztásának megtagadása – Elfogadhatóság – Megsemmisítés iránti kereset benyújtásának elmaradása az alapeljárás felperese részéről”

A C-524/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság, Cseh Köztársaság) a Bírósághoz 2020. október 20-án érkezett, 2020. szeptember 29-i határozatával terjesztett elő

a **Vítkovice Steel a.s**.

és

a **Ministerstvo životního prostředí**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: C. Lycourgos, a negyedik tanács elnöke, a tizedik tanács elnökeként eljárva (előadó), I. Jarukaitis és M. Ilešič bírák,

főtanácsnok: H. Saugmandsgaard Øe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Vítkovice Steel a.s. képviseletében O. Hájek advokát,

* Az eljárás nyelve: cseh.

– a cseh kormány képviseletében M. Smolek, J. Vláčil és O. Serdula, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Wils, B. De Meester és P. Ondrůšek, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 A jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2009. április 23-i 2009/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2009. L 140., 63. o.) módosított, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.; a továbbiakban: 2003/87 irányelv) 2. cikke (1) bekezdésének és I. mellékletének értelmezésére, valamint egyrészt a kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat (HL 2011. L 130., 1. o.) I. mellékletével összefüggésben értelmezett 10. cikke (8) bekezdésének értelmezésére és érvényességére, másrészt pedig az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban történő átmeneti ingyenes kiosztását szolgáló nemzeti végrehajtási intézkedésekről szóló, 2013. szeptember 5-i 2013/448/EU bizottsági határozat 1. cikke (1) bekezdése és 1. cikke (2) bekezdése harmadik albekezdésének értelmezésére és érvényességére vonatkozik.

2 E kérelmet a Vítkovice Steel a.s. és a Ministerstvo životního prostředí (környezetvédelmi minisztérium, Cseh Köztársaság; a továbbiakban: minisztérium) között a 2013 és 2020 közötti időszakra vonatkozóan kibocsátási egységek e társaságnak az Ocelárna I elnevezésű és a CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 azonosítójú acélipari létesítmény (a továbbiakban: az alapügyben szóban forgó létesítmény) Cseh Köztársaságban történő üzemeltetése tekintetében történő ingyenes kiosztásának megtagadása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2003/87 irányelv

3 A 2003/87 irányelv „Alkalmazási kör” címet viselő 2. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelvet az I. mellékletben felsorolt tevékenységekből származó kibocsátásokra és a II. mellékletben felsorolt üvegházhatású gázokra kell alkalmazni.”

4 Ezen irányelv I. melléklete a „Tevékenységek” oszlopban tartalmazza a vas vagy acél előállítására szolgáló létesítményeket (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), beleértve a folyamatos öntést is, 2,5 tonna/óra kapacitás felett. Az említett melléklet „Üvegházhatású gázok” oszlopa e tevékenység megfelelőjeként említi a szén-dioxidot (CO_2).

5 Ezen irányelv 10a. cikke az alábbiakat írja elő:

„(1) A Bizottság 2010. december 31-ig közösségi szintű, teljes mértékben harmonizált végrehajtási intézkedéseket fogad el a kibocsátási egységek a (4), az (5), a (7) és a (12) bekezdésben említett kiosztására vonatkozóan, ideértve a (19) bekezdés harmonizált alkalmazásához szükséges bármely rendelkezést is.

Az ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló fenti intézkedéseket a 23. cikk (3) bekezdésében előírt ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Az első albekezdésben előírt intézkedések lehetőség szerint közösségi szintű előzetes referenciaértékeket határoznak meg annak biztosítására, hogy a kiosztás módja ösztönözze az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését és az energiafelhasználás tekintetében hatékony műszaki megoldásokat, figyelembe véve a leghatékonyabb műszaki megoldásokat, a helyettesítő megoldásokat, az alternatív termelési folyamatokat, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést, a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést, a biomassza-használatot, valamint a CO_2 elkülönítését és tárolását, amennyiben rendelkezésre állnak ilyen létesítmények, továbbá az intézkedések nem ösztönöznek a kibocsátás növelésére. […]

Az egyes ágazatokban és alágazatokban a referenciaértékeket elviekben a termékek – és nem a ráfordítások – alapján kell kiszámítani, az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésének és az energiahatékonysági megtakarításnak az érintett ágazat vagy alágazat termelési folyamata során való maximalizálása érdekében.

[…]”

6 Az említett irányelv 11. cikke az alábbiakat mondja ki:

(1) 2011. szeptember 30-ig minden tagállam közzéteszi és megküldi a Bizottságnak a területén lévő, ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítmények listáját, valamint a 10a. cikk (1) bekezdésében és a 10c. cikkben előírt szabályokkal összhangban elvégzett számítás alapján a területén lévő létesítmények részére egyenként esetlegesen ingyenesen kiosztandó kibocsátásiegység-mennyiséget.

(2) Az illetékes hatóság minden évben február 28-ig kiadja az adott évben szétosztandó, a 10., a 10a. és a 10c. cikkel összhangban kiszámított kibocsátásiegység-mennyiséget.

(3) A tagállamok a (2) bekezdés szerinti ingyenes kibocsátási egységeket nem ítélhetik oda olyan létesítményeknek, amelyeknek az (1) bekezdés szerinti listába történő felvételét a Bizottság elutasította.”

A 2011/278 határozat

7 A 2011/278 határozat 3. cikkének b) pontja szerint a „létesítményrész termék–referenciaértéke [helyesen: termék–referenciaértékkel rendelkező létesítményrész]” „olyan termék előállításához kapcsolódó ráfordítás, teljesítmény és a megfelelő kibocsátás, amelyhez az I. mellékletben referenciaértéket határoztak meg”.

8 E határozatnak „A létesítmény szintjén történő kiosztás” című 10. cikkének (1), (2) és (8) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) A 7. cikk szerint gyűjtött adatok alapján a tagállamok a (2)–(8) bekezdéssel összhangban minden évre kiszámítják a 2013-tól kezdődően ingyenesen kiosztandó kibocsátási egységek számát a területükön található valamennyi meglévő létesítmény vonatkozásában.

(2) E számítás alkalmazásában a tagállamok először is minden létesítményrész esetében külön-külön határozzák meg az ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes számát a következők szerint:

a) minden termék-referenciaérték szerinti létesítményrész [helyesen: termék-referenciaértékkel rendelkező létesítményrész] esetében valamely adott évre ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes éves száma az e termék-referenciaérték I. mellékletben említett értéke és a termékkel kapcsolatos vonatkozó múltbeli tevékenységi szint szorzatának felel meg;

[…]

(8) Az egyes létesítményeknek ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes éves összmennyiségének meghatározásakor a tagállamok biztosítják, hogy ne számítsák kétszer a kibocsátásokat, illetve a kiosztás értéke ne legyen negatív. Amennyiben valamely létesítmény különösen az I. mellékletben meghatározott rendszerhatárok fogalommeghatározása szerinti termék-referenciaérték hatálya alá tartozó köztes terméket importál, a kibocsátások nem számolhatók kétszer a mindkét érintett létesítmény számára ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes éves összmennyiségének meghatározásakor.”

9 Ugyanezen határozat „Termék-referenciaértékek” című I. melléklete bizonyos, kimerítő jelleggel felsorolt termékek referenciaértékét határozza meg, köztük a „[f]orró fém” termékét, amelyet a következőképpen határoz meg: „[s]zénnel telített folyékony vas további feldolgozásra”. E melléklet ezenkívül pontosítja a termék-referenciaérték szerinti eljárásokat és kibocsátásokat, amelyek a „forró fém” termék referenciaértékét illetően a következők: „[a] folyamategységekhez közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó valamennyi folyamat”, beleértve többek között az „oxigénbefúvásos konvertert”.

A 2013/448 határozat

10 A 2013/448 határozat (14) preambulumbekezdése az alábbiakat mondja ki:

„Ami a forró fémre vonatkozó referenciaérték nemzeti végrehajtási intézkedésekben történő, a Cseh Köztársaság javaslatának megfelelő alkalmazását illeti, […] [a] Bizottság megállapítja, hogy a C. pontban CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 azonosítóval feltüntetett létesítménynek kiosztott mennyiség olyan folyamatokat vesz figyelembe, amelyek a forró fémre vonatkozó referenciaértékhez kapcsolódó rendszerhatárok hatálya alá tartoznak. Ez a létesítmény azonban

nem állít elő forró fémet, csak importálja azt. Mivel a CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05 azonosítójú létesítményben nem történik forrófém-előállítás, és így nincs olyan megfelelő, termék-referenciaérték szerinti létesítményrész [helyesen: termék–referenciaértékkel rendelkező létesítményrész], amely lehetővé tenné a kiosztott mennyiségnek a 2011/278/EU határozat 10. cikkének megfelelően történő meghatározását, a javasolt kiosztott mennyiség nem áll összhangban a kiosztási szabályokkal, és kétszeres beszámítást eredményezhet. A Bizottság ezért ellenzi az e határozat I. mellékletének C. pontjában felsorolt létesítményeknek kiosztott mennyiséget.”

11 E határozat 1. cikkének (1) bekezdése és 1. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdése az alábbiakat írja elő:

„(1) A Bizottság elutasítja az e határozat I. mellékletében felsorolt létesítményeknek a 2003/87/EK irányelv hatálya alá tartozó létesítmények – a Bizottság számára a 2003/87/EK irányelv 11. cikkének (1) bekezdése alapján megküldött – listáiba való felvételét, valamint az e létesítményeknek ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek megfelelő előzetes éves összmennyiségeit.

(2) […]

A Bizottság nem emel kifogást, amennyiben egy tagállam módosítja a területén működő, az (1) bekezdésben említett listákban szereplő, az e határozat I. mellékletének C. pontjában felsorolt létesítményeknek ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes éves összmennyiségét azt megelőzően, hogy a 2011/278/EU határozat 10. cikkének (9) bekezdésével összhangban meghatározná a 2013 és 2020 közötti egyes évekre vonatkozó végleges éves összmennyiséget, amennyiben a módosítás a kiosztott mennyiségnek a 2011/278/EU határozat 10. cikke (2) bekezdésének a) pontjával való összhangba hozását és a forró fémre vonatkozó, a 2011/278/EU határozat I. mellékletében meghatározott referenciaértékhez kapcsolódó rendszerhatárok hatálya alá tartozó folyamatok kapcsán egy forró fémet elő nem állító, hanem importáló létesítménynek kiosztott, egyébként kétszeres beszámítást eredményező mennyiség kizárását jelenti.”

A cseh jog

12 A 2012. október 24-i Zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů (az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi feltételeiről szóló 383/2012. sz. törvény) 2. §-ának a) pontja a következőket írja elő:

„E törvény alkalmazásában a »létesítmény« minden olyan helyhez kötött műszaki egység, amelyben egy vagy több, a jelen törvény 1. sz. mellékletében felsorolt tevékenység vagy bármely más, azzal közvetlenül együtt járó tevékenység folyik, amelyek műszakilag kapcsolódnak az adott telephelyen folytatott tevékenységhez, és amelyek hatással lehetnek a kibocsátásokra; nem minősülnek létesítménynek az új termékek és eljárások kutatására, fejlesztésére és kísérletére használt, helyhez kötött műszaki egységek.”

13 E törvény 10. §-a (1) bekezdésének első mondata értelmében a minisztérium dönt a létesítmény vagy légi jármű üzemeltetői számára a 2013. január 1. és 2020. december 31. közötti kereskedelmi időszakban évente ingyenesen kiosztandó kibocsátási egységekről az uniós jogban meghatározott referenciaértékeken alapuló eljárással és azok alapján kiszámított mennyiség szerint.

14 Az említett törvény 1. sz. melléklete a „tevékenységek” oszlopban tartalmazza a vas vagy acél előállítását (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), beleértve a folyamatos öntést is, 2,5 tonna/óra kapacitás felett. Ezzel egy sorban az „üvegházhatású gázok” oszlop említi a szén-dioxidot (CO_2).

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

15 2015. november 30-ig a Vítkovice Steel az alapügyben szóban forgó létesítményt üzemeltette, amelyben oxigénbefúvásos konvertert használtak. Ezen részleges acélelőállítási folyamat során kiinduló anyagként forró fémet (szénnel telített folyékony vas) használtak, amely az akkor az ArcelorMittal Ostrava a.s. által üzemeltetett szomszédos létesítményből származott.

16 2013-ban a Vítkovice Steel a 2013 és 2020 közötti időszakra az alapügyben szóban forgó létesítmény tekintetében kibocsátási egységek ingyenes kiosztását kérte a cseh hatóságoktól az oxigénbefúvásos konverter használatára hivatkozva, mivel e folyamat a 2011/278 határozat I. mellékletében szerepelt.

17 A minisztérium ezt a létesítményt felvette a 2003/87 irányelv 11. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Bizottságnak benyújtott, ingyenes kibocsátási egységekre jogosult létesítmények listájának a tervezetébe.

18 A 2011/278 határozatot úgy értelmezte, hogy az alapügyben szóban forgó létesítmény számára ingyenes kibocsátási egységeket oszthatnak ki, amennyiben az ArcelorMittal Ostrava létesítményéből származó kibocsátásokkal való kétszeres beszámítás kockázatát kiküszöbölik.

19 A minisztérium következésképpen olyan képletet keresett, amely lehetővé teszi a kibocsátási egységeknek a Vítkovice Steel és az ArcelorMittal Ostrava részére történő ingyenes kiosztását, tükrözve a létesítményeik kibocsátását, elkerülve ugyanakkor azok kétszeres beszámítását vagy a „forró fém” termékhez kapcsolódó kibocsátási egységek kétszeres kiosztását. Miután e társaságok jóváhagyták ezen elosztási képletet, a minisztérium erről tájékoztatta a Bizottságot.

20 2013. július 16-i levelében a Bizottság megismételte, hogy a kibocsátási egységeket nem lehet szétosztani a Vítkovice Steel és az ArcelorMittal Ostrava között. Pontosította, hogy bár a 2011/278 határozat 10. cikkének (8) bekezdése megköveteli, hogy valamely tagállam megakadályozza a kibocsátási egységek kétszeres kiosztását, e rendelkezés nem teszi lehetővé a kibocsátási egységek két különböző létesítmény üzemeltetője közötti elosztását.

21 2013. szeptember 5-én a Bizottság elfogadta a 2013/448 határozatot. E határozat I. mellékletének C. pontjával összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdésében a Bizottság megtagadta az alapügyben szóban forgó létesítménynek az ingyenes kibocsátási egységekben részesülő létesítmények listájára való felvételét. E határozat (14) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy e létesítmény „nem állít elő forró fémet, csak importálja azt”, és mivel „nem történik forrófém-előállítás, és így nincs olyan megfelelő, termék-referenciaértékkel rendelkező létesítményrész, amely lehetővé tenné a kiosztott mennyiségnek a 2011/278/EU határozat 10. cikkének megfelelően történő meghatározását, a javasolt kiosztott mennyiség nem áll összhangban a kiosztási szabályokkal, és kétszeres beszámítást eredményezhet”.

22 A minisztérium, bár nem értett egyet a Bizottság értelmezésével, 2013. október 16-i levelében közölte, hogy csak az ArcelorMittal Ostrava létesítménye vonatkozásában tesz bejelentést valamennyi kibocsátási egység előzetes kiosztásáról.

23 2014. július 23-i határozatával a minisztérium semmilyen ingyenes kibocsátási egységet nem osztott ki az alapügyben szóban forgó létesítmény tekintetében a 2013 és 2020 közötti időszak vonatkozásában. A Vítkovice Steel e határozattal szemben panaszt nyújtott be, amelyet a ministr životního prostředí (környezetvédelmi miniszter, Cseh köztársaság; a továbbiakban: miniszter) 2014. november 12-én elutasított.

24 A Vítkovice Steel által ezen elutasító határozattal szemben benyújtott keresetet első fokon a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság, Cseh Köztársaság) 2017. február 9-i ítéletével elutasította. 2018. február 23-i ítéletével a Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Cseh Köztársaság) az indokolás hiánya miatt hatályon kívül helyezte ezt az ítéletet, és visszautalta az ügyet az elsőfokú bíróság elé, miután azon az álláspontón volt, hogy nem állapítható meg egyértelműen, hogy a 2013/448 határozat vitathatatlanul jelezte, hogy az alapügyben szóban forgó létesítménynek semmilyen kibocsátási egység nem jár azon az alapon, hogy ez utóbbi nem állít elő forró fémet. 2018. április 4-i ítéletével a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság) megsemmisítette a miniszter megtámadott határozatát, és visszautalta elé az ügyet.

25 2018. június 28-án a miniszter következésképpen visszavonta a minisztérium 2014. július 23-i határozatát. A minisztérium ezt követően a 2018. augusztus 13-i határozatában a Vítkovice Steelnek a 2013 és 2020 közötti évek vonatkozásában pontosan ugyanannyi kibocsátási egységet osztott ki, mint amennyit a 2014. július 23-i eredeti határozatban. A Vítkovice Steel által e határozattal szemben benyújtott panaszt a miniszter 2018. december 31-i határozata elutasította. Ez utóbbi határozatban a miniszter megállapította, hogy nem dönthet kibocsátási egységeknek az alapügyben szóban forgó létesítmény esetében történő ingyenes kiosztásáról, mivel a 2013/448 határozattal a Bizottság azt ellenezte a 2003/87 irányelv 11. cikkének (3) bekezdése alapján. A miniszter azt is hangsúlyozta, hogy a Vítkovice Steel 2015 óta már nem üzemelteti ezt a létesítményt, és hogy azóta már nem részesülhet kibocsátási egységekben az említett létesítmény vonatkozásában.

26 A Vítkovice Steel keresetet indított a kérdést előterjesztő bíróság előtt a miniszter 2018. december 31-i határozatával szemben. Lényegében azzal érvel, hogy a minisztérium figyelmen kívül hagyta a közigazgatási bíróságok azon korábbi határozatait, amelyekből kitűnik, hogy ez utóbbi tévesen értelmezte a 2013/448 határozatot, és hogy az alapügyben szóban forgó létesítménynek visszamenőlegesen kioszthatók kibocsátási egységek, még akkor is, ha azt már nem üzemeltetik.

27 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy a 2011/278 határozat 10. cikkének az e határozat I. mellékletével összefüggésben értelmezett (8) bekezdése megköveteli-e a kibocsátási egységeknek a 2013 és 2020 közötti időszakban az alapügyben szóban forgó létesítmény részére történő ingyenes kiosztását, feltéve hogy biztosított, hogy nem kerül sor sem a kibocsátások kétszeres beszámítására, sem pedig a „forró fém” termékre vonatkozó kibocsátási egységek kétszeres kiosztására.

28 E tekintetben e bíróság azon a véleményen van, hogy a 2011/278 határozat releváns rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy a 2003/87 irányelv 10a. cikkének (1) és (5) bekezdése alapján ingyenes kibocsátási egységeket kell kiosztani a Vítkovice Steel létesítményének.

29 Az említett bíróság először is hangsúlyozza, hogy az alapügyben szóban forgó létesítmény teljesítette a 2003/87 irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételeket, tehát a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerének hatálya alá tartozik. Nem vitatott ugyanis egyrészt, hogy e létesítmény, amelyben „oxigénbefúvásos konvertert” használó folyamat ment végbe, általános jelleggel olyan tevékenység körébe tartozott, amelyre ezen irányelv alkalmazandó, másrészt pedig

az, hogy az ilyen folyamat CO_2-kibocsátásokat keletkeztet. Egyébiránt a 2013/448 határozatból kitűnik, hogy még ha a Bizottság meg is erősítette, hogy az „oxigénbefúvásos konvertert” használó folyamat kevesebb kibocsátással jár, mint a forrófém-előállítási folyamat, ezen intézmény nem tagadta, hogy bizonyos kibocsátásokat az előbbi folyamat vált ki. Így, ha a 2003/87 irányelv megsértésével egyáltalán nem osztanának ki ingyenes kibocsátási egységet olyan létesítmény számára, amelynek a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerébe kell tartoznia, az e rendszer alapját képező gazdasági logikát tagadnák.

30 Másodszor a kérdést előterjesztő bíróság emlékeztet arra, hogy a 2013/448 határozat (14) preambulumbekezdésének szövegéből kitűnik, hogy a Bizottság ellenezte, hogy az alapügyben szóban forgó létesítmény ingyenes kibocsátási egységekben részesüljön azon az alapon, hogy az „nem állít elő forró fémet, csak importálja azt”.

31 Márpedig az ilyen megállapítás teljesen megfosztaná jelentőségétől a 2011/278 határozat I. mellékletének azon részét, amelyben a Bizottság a kibocsátási egységek ingyenes kiosztása céljából a „forró fém” termék alá vonta az „oxigénbefúvásos konvertert” használó folyamatot is, amelyben a forró fém a kiinduló anyag. A 2011/278 határozat szövege így jogos bizalmat keltett az érintett gazdasági szereplőkben, akik számíthattak arra, hogy ingyenes kibocsátási egységeket osztanak ki az „oxigénbefúvásos konvertert” használó létesítmények számára. Végeredményben a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a Bizottság által az említett határozatban elfogadott megoldás összhangban van a 2003/87 irányelv céljával.

32 Harmadszor, a 2011/278 határozat 10. cikke (8) bekezdésének szövegére tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy nem érti azokat az okokat, amelyek miatt a Bizottság megtagadta a forró fémhez kapcsolódó kibocsátási egységek azon két létesítmény közötti elosztását, amelyben azt előállítják, illetve amelyben azt felhasználják, mégpedig az e létesítmények tevékenységei által eredményezett CO_2-kibocsátásokkal arányosan.

33 E tekintetben nem kielégítő a Bizottság által felvázolt megoldás, amely szerint az ArcelorMittal Ostravanak valamennyi kibocsátási egységet ingyenesen osztják ki, mivel az ezt követően azokat magánjogi megállapodás alapján ingyenesen átruházhatná a Vítkovice Steelre. Az ilyen megközelítés nem veszi figyelembe azt a tényt, hogy ez utóbbi alanyi joggal rendelkezik a kibocsátási egységek ingyenes kiosztásához.

34 Így a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint a Bizottság álláspontja ellentétes a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerének gazdasági logikájával, mivel indokolatlanul megfosztja az olyan létesítmény üzemeltetőjét, amelyben a kibocsátási egységek rendszerébe tartozó folyamat zajlik, azon kibocsátási egységek megszerzésének lehetőségétől, amelyekre ingyenesen jogosult, és adott esetben azok kereskedelmétől.

35 Ezenkívül a Bizottság által javasolt megoldás, amennyiben a két érintett társaság közötti magánjogi megállapodáson alapul, a verseny súlyos torzulásának kockázatával járna, és ezáltal figyelmen kívül hagyná a 2011/278 határozat célját.

36 Amennyiben az első kérdésre nemleges válasz adandó, a kérdést előterjesztő bíróság második kérdésével arra vár választ, hogy a 2011/278 határozat 10. cikkének az e határozat I. mellékletével összefüggésben értelmezett (8) bekezdése érvénytelen-e annyiban, amennyiben az a „forró fém” termékre alkalmazandó. Úgy véli, hogy e határozatot érvénytelennek kell nyilvánítani a 2003/87 irányelv megsértése, valamint belső ellentmondás miatt.

37 A második kérdésre adott igenlő válasz esetén a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a harmadik kérdésre válaszul meg kell állapítani, hogy a 2013/448 határozat is érvénytelen, amennyiben a Bizottság elutasította a Cseh Köztársaság azon javaslatát, hogy az alapügyben szóban forgó létesítmény tekintetében ingyenesen osszanak ki kibocsátási egységeket a Vítkovice Steel részére.

38 Amennyiben az első kérdésre igenlő a válasz, meg kell vizsgálni az előterjesztett negyedik kérdést annak meghatározása érdekében, hogy a 2013/448 határozat értelmezhető-e úgy, hogy az lehetővé teszi a Cseh Köztársaság számára, hogy újból kérje a kibocsátási egységeknek a Vítkovice Steel részére az alapügyben szóban forgó létesítmény vonatkozásában történő ingyenes kiosztásának engedélyezését, amennyiben biztosítható, hogy ez nem eredményezi a kibocsátások kétszeres beszámítását vagy a kibocsátási egységek kétszeres kiosztását.

39 Az e negyedik kérdésre adott nemleges válasz esetén a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az ötödik kérdés keretében a 2013/448 határozat érvényességét kell megvizsgálni az alapügyben szóban forgó létesítmény vonatkozásában.

40 Végül, amennyiben a harmadik, negyedik vagy ötödik kérdésre igenlő választ kell adni, ami azt jelentené, hogy az uniós jog megköveteli a kibocsátási egységeknek az alapügyben szóban forgó létesítmény számára történő kiosztását, akkor a hatodik kérdésre válaszolni kell annak meghatározása érdekében, hogy a nemzeti hatóságnak az uniós jognak megfelelően hogyan kell eljárnia, amikor az érintett létesítményt már nem üzemeltetik, továbbá az az időszak, amelyre vonatkozóan a kibocsátási egységeket ki kellett osztani, lejárt.

41 E körülmények között határozott úgy a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Megköveteli-e a [2011/278] határozat e határozat I. mellékletével összefüggésben értelmezett 10. cikkének (8) bekezdése kibocsátási egységek ingyenes kiosztását a 2013 és 2020 közötti időszakban az olyan létesítmény részére, amelyben oxigénbefúvásos konvertert használó folyamat megy végbe, amelynek kiinduló anyaga egy másik üzemeltető tulajdonában álló másik létesítményből szállított szénnel telített folyékony vas, ha egyúttal biztosítva van az, hogy nem kerül sor a »forró fém« terméknek fenntartott kibocsátási egységek kettős beszámítására, illetve párhuzamos kiosztására?

2) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén: érvénytelen-e a [2011/278] határozat e határozat I. mellékletével összefüggésben értelmezett 10. cikkének (8) bekezdése a »forró fém« termék tekintetében azon az alapon, hogy a [2003/87] irányelv I. mellékletével összefüggésben értelmezett 2. cikkének (1) bekezdésébe ütközik, illetve adott esetben érthetetlenség miatt?

3) A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: érvénytelen-e a jogalap megszűnése miatt a [2013/448] határozat 1. cikkének (1) bekezdése is [az alapügyben szóban forgó létesítmény] tekintetében?

4) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén: úgy kell-e értelmezni a [2013/448] határozat 1. cikkének (1) bekezdését és 1. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdését [az alapügyben szóban forgó létesítmény] tekintetében, hogy e rendelkezések lehetővé teszik e létesítménynek a »forró fém« terméknek fenntartott kibocsátási egységeknek a Cseh Köztársaság új kérelme alapján történő kiosztását, amennyiben kizárt a kibocsátási egységek kettős beszámítása és párhuzamos kiosztása?

5) A negyedik kérdésre adandó nemleges válasz esetén: érvénytelen-e a [2013/448] határozat 1. cikkének (1) bekezdése [az alapügyben szóban forgó létesítmény] tekintetében azon az alapon, hogy a [2011/278] e határozat I. mellékletével összefüggésben értelmezett 10. cikkének (8) bekezdésébe ütközik?

6) A harmadik, negyedik vagy ötödik kérdésre adott igenlő válasz esetén: hogyan kell az uniós joggal összhangban eljárnia azon tagállami hatóságnak, amely – az uniós joggal ellentétesen – nem osztotta ki az ingyenes kibocsátási egységeket az olyan létesítmény üzemeltetőjének, amelyben oxigénbefúvásos konvertert használó folyamat megy végbe, abban az esetben, ha az adott létesítmény már nem működik, és a kiosztási időszak már véget ért?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A negyedik kérdésről

42 Negyedik kérdésével, amelyet elsőként kell megvizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2013/448 határozat 1. cikkének (1) bekezdését és 1. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az lehetővé teszi az alapügyben szóban forgó létesítmény számára a „forró fém” termék-referenciaérték szerinti ingyenes kibocsátási egységek kiosztását a Cseh Köztársaság új kérelme alapján, amennyiben a kibocsátások kétszeres beszámítása és a kibocsátási egységek kétszeres kiosztása kizárt.

43 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a 2003/87 irányelv 11. cikkének (1) bekezdése értelmében 2011. szeptember 30-ig minden tagállam közzéteszi és megküldi a Bizottságnak a területén lévő, ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítmények listáját, valamint az említett irányelv 10a. cikkének (1) bekezdésében és 10c. cikkében előírt szabályokkal összhangban elvégzett számítás alapján a területén lévő létesítmények részére egyenként esetlegesen ingyenesen kiosztandó kibocsátásiegység-mennyiséget. Az említett irányelv 11. cikke (2) bekezdésének megfelelően továbbá az illetékes hatóság minden évben február 28-ig kiadja az adott évben szétosztandó, ugyanezen irányelv 10., 10a. és 10c. cikkével összhangban kiszámított kibocsátásiegység-mennyiséget.

44 Végül a 2003/87 irányelv 11. cikkének (3) bekezdése szerint a tagállamok az e cikk (2) bekezdése szerinti ingyenes kibocsátási egységeket nem ítélhetik oda olyan létesítményeknek, amelyeknek az említett 11. cikk (1) bekezdése szerinti listába történő felvételét a Bizottság elutasította.

45 2013. szeptember 5-én a 2003/87 irányelv 11. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Bizottság elfogadta a 2013/448 határozatot. Amint az kitűnik e határozat 1. cikkének (1) bekezdéséből, és I. mellékletének C. pontjából, a Bizottság elutasította az alapügyben szóban forgó létesítmény felvételét a 2003/87 irányelv hatálya alá tartozó létesítmények listájára, valamint az e létesítménynek ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek megfelelő előzetes éves összmennyiségeit.

46 Az említett határozat (14) preambulumbekezdése szerint a Bizottság megállapította, hogy az alapügyben szóban forgó létesítmény nem állít elő forró fémet, hanem importálja azt. Ezen intézmény ugyanebben a preambulumbekezdésben pontosítja, hogy mivel ebben a létesítményben nem történik forrófém-előállítás, és így nincs olyan megfelelő, termék-referenciaértékkel rendelkező létesítményrész, amely lehetővé tenné a kiosztott mennyiségnek a 2011/278 határozat 10. cikkének megfelelően történő meghatározását, az említett létesítmény tekintetében javasolt kiosztott mennyiség nem áll összhangban a kiosztási szabályokkal, és kétszeres beszámítást eredményezhet.

47 Ily módon a 2013/448 határozatnak a 2003/87 irányelv 11. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (1) bekezdéséből és I. mellékletének C. pontjából az következik, hogy a Cseh Köztársaságnak tilos kibocsátási egységeket ingyenesen kiosztania az alapügyben szóban forgó létesítmény számára a forró fém termék-referenciaértéke alapján.

48 Kétségtelen, hogy a Bizottság a 2013/448 határozat 1. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésében pontosította, hogy nem emel kifogást, „amennyiben egy tagállam módosítja a területén működő, az [1. cikk] (1) bekezdés[é]ben említett listákban szereplő, az e határozat I. mellékletének C. pontjában felsorolt létesítményeknek ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes éves összmennyiségét azt megelőzően, hogy […] meghatározná a 2013 és 2020 közötti egyes évekre vonatkozó végleges éves összmennyiséget, amennyiben a módosítás a kiosztott mennyiségnek a [2011/278] határozat 10. cikke (2) bekezdésének a) pontjával való összhangba hozását és a forró fémre vonatkozó, a [2011/278] határozat I. mellékletében meghatározott referenciaértékhez kapcsolódó rendszerhatárok hatálya alá tartozó folyamatok kapcsán egy forró fémet elő nem állító, hanem importáló létesítménynek kiosztott, egyébként kétszeres beszámítást eredményező mennyiség kizárását jelenti”.

49 A Vítkovice Steel lényegében úgy véli, hogy a 2013/448 határozat 1. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdéséből és különösen a „kettős beszámítást eredményező” mondatrészből az következik, hogy a forró fémnek az alapügyben szóban forgó létesítményben való használata miatt ingyenes kibocsátási egységeket kaphat, amennyiben elkerülhető a kibocsátások kétszeres beszámítása. Szerinte az e termékre és az e termék oxigénbefúvásos konvertert használó folyamat során való felhasználására vonatkozó CO_2-kibocsátásokat e célból fel kell osztani a létesítménye és az ArcelorMittal Ostrava létesítménye között, amely szintén acél gyártása céljából először is kohók használatával állít elő forró fémet, majd ezt a forró fémet egy oxigénbefúvásos konverterben használja.

50 A 2013/448 határozat ezen értelmezése azonban nem fogadható el.

51 A 2011/278 határozat 10. cikke (2) bekezdésének a) pontja ugyanis az egyes „termék-referenciaértékkel rendelkező létesítményrészek” tekintetében az ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes éves számának kiszámítására vonatkozó szabályokat írja elő, amely fogalmat e határozat 3. cikkének b) pontja úgy határozza meg, mint „olyan termék előállításához kapcsolódó ráfordítás, teljesítmény és a megfelelő kibocsátás, amelyre [az említett határozat] I. mellékletében referenciaértéket határoztak meg”. Így a 2011/278 határozat 3. cikkének b) pontjával összefüggésben értelmezett 10. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően nem lehet szó kibocsátási egységek ingyenes kiosztásáról valamely termék-referenciaértékkel rendelkező létesítményrész számára, ha e létesítményrész nem gyártja a szóban forgó terméket.

52 A jelen esetben, mivel az alapügyben szóban forgó létesítmény nem állít elő forró fémet, nem részesülhet ingyenes kibocsátási egységekben a forró fém termék-referenciaértéke alapján.

53 Így kell értelmezni a 2013/448 határozat 1. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésében szereplő azon információt, amely szerint a Bizottság elfogadja az e határozat I. mellékletének C. pontjában felsorolt, az alapügyben szóban forgóhoz hasonló létesítmények számára ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes éves összmennyiségeinek az érintett tagállam általi módosítását, amennyiben e módosítás összhangba hozza a javasolt kiosztást az említett határozat 10. cikke (2) bekezdésének a) pontjával.

54 Ezt az értelmezést ezenkívül megerősíti a 2013/448 határozat ezen 1. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésében szereplő azon kifejezett utalás, amely szerint az ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek mennyiségének az érintett tagállam általi módosítása abban kell, hogy álljon, hogy „a forró fémre vonatkozó, a [2011/278] határozat I. mellékletében meghatározott referenciaértékhez kapcsolódó rendszerhatárok hatálya alá tartozó folyamatok kapcsán egy forró fémet elő nem állító, hanem importáló létesítménynek kiosztott, egyébként kétszeres beszámítást eredményező mennyiség kizárását jelenti.”

55 Ami a kétszeres beszámításra vonatkozó, ezen utolsó mondatrészt illeti, elegendő megjegyezni, hogy az további indokolásnak minősül a kibocsátási egységek ingyenes kiosztásának az abban a mondatban előírt kizárásának igazolásához, amelynek részét képezi. Mindenesetre e mondatrész nem értelmezhető úgy, mint amely lehetővé teszi az ilyen kiosztást pusztán azzal a feltétellel, hogy biztosítva van, hogy nem eredményezi a kibocsátások kétszeres beszámítását vagy a kibocsátási egységek kétszeres kiosztását. A 2013/448 határozat 1. cikke (2) bekezdése harmadik albekezdésének ilyen értelmezése ugyanis nyilvánvalóan ellentétes lenne e rendelkezés egyértelmű szövegével, és – amint az a jelen ítélet 51. pontjából következik – sértené a 2011/278 határozat 10. cikke (2) bekezdésének a) pontját.

56 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2013/448 határozat 1. cikkének (1) bekezdését és 1. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem teszi lehetővé az alapügyben szóban forgó létesítmény számára ingyenes kibocsátási egységek kiosztását a „forró fém” termék-referenciaértéke alapján, a Cseh Köztársaság új kérelme alapján, még akkor sem, ha a kibocsátások kétszeres elszámolása és a kibocsátási egységek kétszeres kiosztása kizárt.

A harmadik és az ötödik kérdésről

57 Harmadik és ötödik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében a 2013/448 határozat érvényességére kérdez rá.

58 Az 1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítéletből (C-188/92, EU:C:1994:90) és a 2018. július 25-i Georgsmarienhütte és társai ítéletből (C-135/16, EU:C:2018:582) következő ítélkezési gyakorlatra hivatkozva a cseh kormány úgy érvel, hogy e kérdések elfogadhatatlanok, mivel a Vítkovice Steelnek lehetősége volt arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján megsemmisítés iránti keresetet indítson a 2013/448 határozattal szemben. Mivel e társaság nem élt ezzel a lehetőséggel, a 2013/448 határozat jogerős jellege nem kérdőjelezhető meg az alapeljárás keretében.

59 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely jogalany a nemzeti bíróság előtt indított keresetben azzal a feltétellel hivatkozhat a vele szemben hozott nemzeti határozat alapját képező uniós jogi aktusban foglalt rendelkezések érvénytelenségére, ha az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján az előírt határidőn belül ezen uniós jogi aktussal szemben megsemmisítés iránti keresetet is indított, vagy ezt azért nem tette meg, mert nem

rendelkezik kétségtelenül az ilyen kereset indításához való joggal (2018. július 25-i Georgsmarienhütte és társai ítélet, C-135/16, EU:C:2018:582, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

60 A jelen ügyben, noha a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelmében jelzi, hogy a harmadik és az ötödik kérdést a saját érvelése alapján terjeszti elő, és azok nem pusztán a Vítkovice Steel érvelését veszik át, e bíróság pontosítja, hogy az alapeljárás többek között a 2013/448 határozat érvényességére vonatkozik. Ezenkívül a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kitűnik, hogy a Vítkovice Steel e jogvita keretében azt kérte a kérdést előterjesztő bíróságtól, hogy előzetes döntéshozatal céljából a 2013/448 határozat érvényességére vonatkozó kérdéseket terjesszen a Bíróság elé. Meg kell tehát vizsgálni, hogy e társaság az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján kétségkívül rendelkezett-e kereshetőségi joggal e határozat megsemmisítése iránt a Törvényszék előtt.

61 E tekintetben ez utóbbi rendelkezésből az következik, hogy természetes vagy jogi személy csak akkor indíthat keresetet uniós jogi aktus ellen, ha az említett személy ezen aktus címzettje, vagy ha az őt közvetlenül és személyében érinti.

62 A jelen ügyben a 2013/448 határozat 5. cikkéből kitűnik, hogy e határozat címzettjei a tagállamok. Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy e határozat őt közvetlenül és személyében érinti-e a Vítkovice Steelt.

63 Egyrészt a Vítkovice Steel közvetlen érintettségét illetően meg kell állapítani, hogy a 2003/87 határozat 11. cikkének (3) bekezdésében foglalt tilalomra tekintettel, és amint az a negyedik kérdés elemzéséből kitűnik, a cseh hatóságok – anélkül, hogy bármilyen mérlegelési mozgástérrel rendelkeztek volna – kötelesek voltak megtagadni a kibocsátási egységeknek a Vítkovice Steel részére az alapügyben szóban forgó létesítmény vonatkozásában történő ingyenes kiosztását a „forró fém” termék-referenciaértéke alapján, ha egyszer a Bizottság a 2013/448 határozattal már elutasította a kibocsátási egységek ilyen kiosztását. Következésképpen úgy kell tekinteni, hogy a Vítkovice Steelt e határozat közvetlenül érinti (lásd analógia útján: 2018. július 25-i Georgsmarienhütte és társai ítélet, C-135/16, EU:C:2018:582, 29. és 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

64 Másrészt, ami e társaság személyében való érintettségét illeti, a 2013/448 határozat 1. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy a Bizottság elutasította az alapügyben szóban forgó létesítménynek a 2003/87 irányelv hatálya alá tartozó létesítmények listájára történő felvételét, valamint az e létesítmény számára ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes éves összmennyiségeit, amely létesítményt kifejezetten egyéni azonosítóval jelölték meg („CZ-existing-CZ-52-CZ-0102-05”) e határozat I. mellékletének C. pontjában.

65 Az említett határozat így a Vítkovice Steelre sajátos jellemzői vagy egy őt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik, és ezáltal a címzetthez hasonló módon egyéníti őt (lásd analógia útján: 2018. július 25-i Georgsmarienhütte és társai ítélet, C-135/16, EU:C:2018:582, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

66 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a Vítkovice Steel az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján kétségtelenül rendelkezett kereshetőségi joggal a 2013/448 határozat megsemmisítése tekintetében. Mivel a Vítkovice Steel nem terjesztett elő ilyen értelmű keresetet, e határozat vele szemben jogerőre emelkedett. Következésképpen a jogbiztonság követelménye arra a következtetésre vezet, hogy az említett határozat jogerős jellege már nem vonható kétségbe

a kérdést előterjesztő bíróság előtti eljárás keretében (lásd ebben az értelemben: 1994. március 9-i TWD Textilwerke Deggendorf ítélet, C-188/92, EU:C:1994:90, 17. és 18. pont; 2018. július 25-i Georgsmarienhütte és társai ítélet, C-135/16, EU:C:2018:582, 15. pont).

67 Következésképpen a harmadik és az ötödik kérdés elfogadhatatlan.

Az első, a második és a hatodik kérdésről

68 A fentiek összességéből az következik, hogy az első, a második és a hatodik kérdésre nem szükséges válaszolni, mivel azok a válaszoktól függetlenül nem lehetnek kihatással az alapeljárás kimenetelére, mivel a 2013/448 határozattal, amelynek érvényességét a Vítkovice Steel már nem vitathatja, ellentétes a kibocsátási egységeknek az alapügyben szóban forgó létesítmény részére történő ingyenes kiosztása.

A költségekről

69 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

Az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban történő átmeneti ingyenes kiosztását szolgáló nemzeti végrehajtási intézkedésekről szóló, 2013. szeptember 5-i 2013/448/EU bizottsági határozat 1. cikkének (1) bekezdését és 1. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdését úgy kell értelmezni, hogy az nem teszi lehetővé az alapügyben szóban forgó létesítmény számára ingyenes kibocsátási egységek kiosztását a „forró fém” termék-referenciaértéke alapján, a Cseh Köztársaság új kérelme alapján, még akkor sem, ha a kibocsátások kétszeres elszámolása és a kibocsátási egységek kétszeres kiosztása kizárt.

Aláírások